

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'60	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm.º atrassats des 2.º tom.....	0'06	»
Id. id. des 1.º tom.....	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.....	0'85
1 any.....	3'25	»
Dins España.....	3 mesos.....	1'00
1 any.....	3'50	»
A Ultramar y s'Estrangè.....	3 mesos.....	1'50
1 any.....	5'00	»

LA VILA DE SOLLER.

Si hey ha vila dins Mallorca que sia estimada de tots es mallorquins sense escepció, ja per ses belleses naturals que té, ja p'es caracte alegre des séus habitants, que son vius com a centelles, cuydadosos de ca-séua, fanés, actius y entussiasies fins a n'es grau més alt; es la vila de Soller, aficada y tancada dins altes muntanyes que la separan des terreno restant de Mallorca amb una barrera de peñas.

Deu sap que fa y no pòt errá; perque si dins aquell clòt hey hagués posat sa gent malfanera y jugadora qu'hey ha per altres viles que no volem anomená, allò seria un recó de miseri; però hey va posá homos d'empresa, de vida y de nirvi perque vencesen un dia tots aquells obstáculos.

Els y sòls ells convertiren aquella terra amb un jardí de tarongés, sense més qu'unes pòques fonts d'aygo no molt abundant, fent que no s'en perdés ni una sola gota. Els y sòls ells féren des séu pòrt petit, encara qu'hermós, un celebrat punt de comers dins tota sa còsta des Mediterráneo, amb molts de barcos y en gran moviment.

Els y sòls ells hey posaren faròla fa molts d'añs y hey féren Mòll y construhiren després una carretera per vení a Ciutat en carro per demunt muntanyes, y posaren s'industria d'es teixits a un punt tan alt casi com Ciutat; y ells y sòls ells s'han passat ara p'es cap comunicarsé per medi d'un carril de ferro amb totes ses demés viles de Mallorca.

Rés los atura. Si hey ha peñas, les foradarém, esclaman; y si es precis gastá capitals, aquí teniu totes ses nòstres haziendes y tot lo qu'hem goñat fóra Mallorca amb sa subó d'es nòstro front. Volem ferro-carril y fóris.

Son sollerichs, y basta; y nòltros que los estimam y los admiram, y fins y tot los tenim jerosos, y no voldriam veure may sa séua bona fé victima d'un desengañ; totduna que varem veure sa flamada d'entusiasme que los cegava,

los varem doná un crit d'alèrta. Ara volem fé una xarrada amb ells per parlá de s'asunto, ara que sa calma de sa reflexió ha prè lloch devóra es séu amor pátrio.

Alegrauvós, sollerichs. Es ferro-carril de Sólle es possible, perque tot es possible en el mon avuy en dia, però no cregueu que puga fersé amb trescents ni amb quatrecent mils duros. Vòltros necessitau túnels, prengueu per allá ahont vulgueu, y no curts; y, ¿sabeu a quant còsta cada metro lineal de túnel? Podeu contá uns 200 a 300 duros cadascun per barato que sia. Vòltros necessitau allargá *linea* per fervós amunt, y axò reclama per una part grans terraplens y pe s'altre grans terrabuyds, y aquests també còstan molt.

No fos fassau ilusions. Més ha de costá es vòstro carril que qualsevòl altre de Mallorca, partigueu per allá ahont cregueu tenirló més barato. Abans de tot, avorriu un milená de duros per fé es primés estudis, no es definitius, sinó es suficientes per resòldre ses primeres cuestiones de possibilitat y conveniència y tení un ante-proyècte de carril. Y no vos heu de contentá amb estodiá una *linea* tota sola: no. N'heu d'estodiá varies per tení un coneixement més complet des negòci. Cinchcents duros més d'estudis vos pòden estalviarnevós cinch cents mil, perque crech que per hontsevuya el fassau podeu apareyá totduna més d'un milló de duros, y en haverló gastat no heu de tení es bras arronsat per lo que puga vení derrera.

No cregueu tampoch que si un vapor está dotze hores de Palma a Barcelona, desde es vòstro pòrt no més n'estiga sis. May es pòrt de Sólle ha estat a mitjan camí de Barcelona. Es vapor que desde aquesta Ciutat anás a Sólle en sis hores anaria a Palma en manco de sèt.

Però si es vè que es ferro-carril de Sólle pòd essé un fèt amb el temps, direu vòltros, ¿per hont ha d'aná per essé més hò y més barato. Axò es mal de contestá. Es comensarhó a sèbre dependeix d'es resultat d'ets estudis primés que se fassen, y que jò vos he aconsayat que fessau. Son varies ses *lineas* de pro-

jècte de carril que se pòden estodiá y que jò estodiaria per podé compará milló es resultats que podrian doná després. Anem a parlá d'aquest punt.

Primera *linea*, qu'es sa que més prest heu pensada: D'Alaró a Sólle y a n'es pòrt.

Si partint d'Alaró preniu a l'esquerra passant després per un estret qu'hey ha, trobau aviat sa muntanya y heu de foradá per devall es plans d'Orient y aná a sortí entre Biniaraix y la vila. Si preniu a la dreta d'Alaró heu de pujá per dins Sollerich y foradá després sa terra y sortí a Biniaraix, devés una coma qu'hey ha qu'ara no m'recòrda com li diuen. Aquesta *linea* es sa més curta. Podrá tení de dotze a tretze kilòmetros però també n'tendreu un sis de túnel y molta pendent fòrta per pujá es doscents metros poch més ó méns qu'hey ha de desnivell entre Sólle y Alaró. Com més curt voldreu fé es forat, més amunt haureu de pujá y es desnivell des túnel será més fòrt; y tot axò son dificultats gròsses.

Segona *linea*: Desde Lloseta a Sólle. Jò crech, per lo poch que recòrd es terreno de per allá, qu'aquesta *linea* es més factible que s'altre perque s'estació de Lloseta es molt més baixa que Alaró, está més en es cò de Mallorca y té es clòt d'Aumadrá que sense pujá molt s'afica també molt adins sa muntanya. Y per sa part de Sólle hey té es barranch que també s'afica molt en dius, y es forat des túnel no sòls sería més baix sinó que també sería més curt y més plá. Tal vegada no més tendria uns quatre kilòmetros. Y si per aquest camí fos possible conservá es túnel a nivell amb dues pendents combinades una a sa part d'Aumadrá y s'altre a sa de Sólle, y hey trobasseu aygos fòrtes, podriau convertí es clòt d'Aumadrá amb un altre Sólle petit. Paga la pena d'estodiá aquesta *linea*.

Tercera *linea*. De Sólle a n'es pòrt: d'es pòrt a Deyá: de Deyá a s'Estaca: de s'Estaca p'es pòrt des Canonge y p'es vall de Son Valentí a Esporles: de Esporles a n'ets Establiments, a Son Sardina y a Ciutat. Aquesta *linea* que

també té ses séues dificultats, reclamaria tal volta qualque túnel ó túnels molt curts; però per lo alegre que seria y p' es gran nombre de pòbles qu' uniria, tots plens de productes bons, qui sap si obtendria després sa preferència.

Podriau també estudiá una direcció qu' anás per derrera es Convent, s' arambás a n' es pònt d' en Valls, passás amb un túnel per devall sa mola d' Aulfabi, anás a sortí devés Son Peròt, y baxás per Coua-nègre a Santa Maria; per veure si seria una via més convenient: però ja he dit abans qu' es resoldre aquest punt es cuestió de cames amb un instrument al còll y no tení peresa de trescá.

Sollerichs: ara qu' heu investit ses dificultats, no torneu arrera. Procurau caminá sempre amb pès de plom. Ses passes serán curtes y qualcunes males de doná, però no vos atureu.

Donau ecsemple de constancia a ses altres viles que plenes de recursos que no teniu vòltros, y poguent fé grans millòres per ca-séua, están perdent es temps miserablement y ocupantsè en còses que les malfaman y que no los pòt dú rès de hò.

Donau ecsemple de faneria a n' es vòltros germans, a fi de que plens d' enveja emprengan es camí de s' escola y de sa feyna, en lloch d' anarsen a pèrdre es temps per dins cafès, cassinos y cases de joch; y vejem neixe millòres per dins Mallorca que fassen qu' aquesta copeta d' or estiga amb el temps brufada de pèrles y brillants.

Envant, sollerichs, envant. A poch a poch, per no caure, qu' anau per muntanya; y amb tot y en qualsevòl temps contaueu amb nòltros y amb sa nòstra ignorancia.

PEP D' AUBEÑA.

EL DISSAPTE.

Benehit sia el dissapte
Amb llimosnes y oracions.
Benehit sia p' ets hòmos
Còm ho fonch per son Creador.

Cayga tota sa setmana
Per ses rues des méu front
Rohada nòble de feyna,
Santes gotes de suhor.

Y el dissapte vengan pòbres,
Pòbres avorrits del món,
Baix des llindá de ca-méua
A mòure 'm a compassió.

Que vengan. Per ells gordada
Tench part de ses provisions.
Deu es son paré y mon pare.
Germans méus es pòbres son.

Jò fas feyna. Deu me dona
Per fermè es trabay més dols,
Vida, jovintut y fòrsa,
Salut y resignació.

Jò fas feyna. En recompensa
Deu m' entrega generós

Es pa qu' he mesté per dia
Amb companatge d' amor.

De lo poch que Deu me dona
Part ne fas als pòbres tots,
Maldement després la gatin
Dins cases de perdicó.

Sa part que don a n' es pòbres,
A Deu la don quant la don,
Perqu' es mon pare y son pare.
Tots fiys de Deu, germans som.

Vénen ja. Avuy es dissapte.

Escoltaulos amb amor.
Un díneret me demanan
Per Deu, ó quatre roagons.

Benehida sia s' hòra
En que mon còr en plant romp,
Quant mos germanets me contan
Sos trabays y sos dolors.

¡Quina alegria més santa
Esperiment quant los don
Dinés, aliment y ròba,
Paraules de hòn amor;

Conhòrt per ses séues penes
O desfás ets séus errors!
Tots som fiys d' un mateix pare.
Germans méus els pòbres son.

Ara arriba sa nineta

Qu' es un àngel de candor.

Ni té mare ni té pare

Més que Deu, pare de tots.

Qu' es d' hermosa! Y que contenta

Sé pòsa si jò li don

Mesclada amb la santa almoyna

Una roseta d' olor!

Totduna sa ròsa pòsa

Demunt es séu cap qu' es rós,

Y m' agrayeix sa finesa

Amb un mirá lo més dols.

Quant s' en va li dich: Ma fiya

Adios. Fiya méua: adios.

Per mí prega a lo téu pare

A Deu qu' es pare de tots.

Ména amb sa má un pòbre cégo

Un cégo que naixqué bord.

Mes, ¡té un ànima tan bona!

No 'n trobareu de milló.

¡Quin çoret que té més nòble!

¡Que rèctes ses intencions!

¡Amb aquin conhòrt accepta

Sa voluntat del Señor!

Sa séua cara contenta

Rès desitja d' aquest mon;

Y la pau qu' hey du pintada

Es prenda de salvació.

Mes paraules més atentes,

Ses més dolses, per ell son.

Perque sòls té a Deu per pare

Y may vé lo Sòl hermós.

Ara vé aquell robust jove

Empagahit, vergoñós,

Que quant camina no gòsa

Axecá ets uys de sa pols.

Ah! el conech. Fa deu setmanes

Que 'l consumeix sa tristó.

Cerca trabay y no 'n tròba

Perqu' es jornalés son molts.

Abans d' auba ja corría

Cercant un jornal per tot;

Y no n' ha trobat, y plòra

De fam. Ets séus infantons

Plòran també còm son pare

De fam. Per ell sa racció

D' almoyna haurá d' essé gròssa
Per da callament a tots.

¡Y aquella bona veyeta
Que camina amb un bastó
No vé avuy? ¡Qu' está malalta?

Daume 'n nòves. Que si fós

Axí durli jò s' almoyna

Heu tendré per gran honó.

Vòltros plorau. Si ja es mòrta

Digaumbó.—Ja d' aquest mon

De misèris Deu l' ha trèta.

—Ara es més viva que tots.

Si amb pa no li fas llimosna

Jò ley faré d' oracions;

Y en el Cèl que no hey ha pòbres

Ella pregará per tots.

Tornau d' avuy a vuyt dies

Pòbres méus. Veniu dejorn.

N. OT NET.

S' ESTÈL AMB COUA.

Si voleu veure un hermós cometa,
que nòltros es mallorquins anomenam
un estèl amb coua, axecauvos dematinet,
devés les cinch; espolsauvos sa
vèssa, mirau cap al sòl-ixent, un poquet
en es xalòch; que crech que no vos ha
de sèbre greu es contemplá una de ses
òbres més portentoses de sa creació, que
no se sòl presentá cada dia.

Aquest estèl es es mateix que verem
tot lo dia just al costat des sòl es 18 des
mes passat, y es un des més notables
qu' hem contemplat per sa séua llarga y
hermosa coua, y sa forma un poch cur-
va qu' aquesta té, que fa recordá sa fi-
gura de sabre que deyan que tenia un
estèl que sortí es sigle tretze, y a n' el
qual suposá tothom sa mòrt del Papa
Urbá IV; encara qu' axò no es vé, per-
qu' es cometes ó estels amb coua no vòlen
dí rès, còm molts d' ignorants creuen.

Aquests còssos que ròdan p' el Cèl, lo
mateix que sa lluna y ses estrelles, están
també subjectes a ses sàbies lleys dic-
tades pe 'l Creador a sa máquina del
Univers; y en lloch d' essé un motiu de
terror per nòltros, heu ha d' essé d' ad-
miració, perque Deu mos deixa contem-
plá s' hermosura de ses séues òbres.

No cregueu may que s' aparició d' un
estèl amb coua vulga dí males añades,
ni mòrts de reys, ni fam ó peste, ni
guerra ó altres calamitats, qu' abundan
sempre a n' aquesta vall de llágrimes;
perque si tal còsa volguessen dí, en po-
drian sortí a milenás cad' any. No sig-
nifican rès de mal. No més demòstran
es podé de Deu y sa riquesa amb que
va dotá sa séua fiya La Naturalesa.

No cregueu tampoch lo que contan es
diaris, de qu' ha de ferhí sa Terra y l' ha
de fé quatre bossins. Pòt s' Autor des
nòstro planeta permetre que cayga de-
munt ella un altre còs planetari y que
la Terra se fassa miques, en cástich de

ses maldats d'ets homos. Pòt més encara. Pòt fé qu'esclat còm una bomba de *dinamita* y que no'n vejin més la pols d'ella; però que se valga d'un estèl amb coua per lográ aquest cástich no's creïble.

Ets homos jodican à Deu per lo que son ells, y el creuen capàs de prendre volades; y que té dies qu'está de gayta y altres de mal humó, y que quant veu s'olla de sa tèrra que fá es bròu dolent, es capàs d'agafá sa granera d'un *cometa* y pegarlí ventay de rabi perqu'es rompa.

Deu no es axí, ni ets homos son capassos de comprendre'l. Es sa Suma Bondat.

¿Sabeu que faria un *cometa* si demà vengués à trobarsè dins es mateix camí de la Tèrra? Faria ydò regularment lo que va fé un estèl amb coua que s'aficá una vegada per entre ses llunes des planeta Júpiter, qu'es aquest gròs que veym ara demunt nòltros al capdemunt del Cèl abans de sortí es sòl. Succedí que'l seño *cometa* se va complaure en respectá es séu camí y volgué aturarsè à veurerlas una mica, tant li agradaren; y elles seguien es séu paseix sense fé cas del tal estèl, còm si haguessen estat quatre atlòtes guapes y allives qu'haguessen topat un *pollo* d'aquests aficadissos, antipátichs y ofensius; y passat fregantlí sa casaca ó *xaqué* còm si el tal *ente* no existís en el mon.

¿Que faria una holla de sabó, per gròssa que fòs, si passava pròp d'una bala de ferro ó plom? No rès. Es vent de sa bala la decantaria à un costat, y més fácil seria que sa bala esclatás sa bambolla que no qu'aquesta fés gens de mal á sa bala. Heu de sèbre ydò qu'encara sa comparació no es exacte perque es pès d'un *cometa* comparat amb so de la Tèrra es molt més petit qu'es d'una holla de sabó comparada amb so d'una bala de ferro.

Pareix qu'es *cometa* que veym es es mateix que va descubrí el seño Pons de Marsella l'any 1812 y que se sabia ja que probablement tornaria després de 70 anys, axí còm es regulá que torn l'any 1952.

Pe sa marxa que dú creym qu'encara en tenim per estoneta de veure'l.

POQUET Y CLARET.

ES CINCH ACTES DES DRAMA DE LA VIDA.

Es es drama de la vida
En tot y per tot semblants
A n'es qué dins es teatro
Mos fan es comediant.

No hey ha en es drama repòs
Fins qu'es vèu es desenlás;
Y cadascú à n'es séu mòdo
Se trèu ses habilitats.

Quant aixecan es teló
A s'acte primé, se naix;
Y se dirigeix amb pena
A qualque objècte ignorat.

Al segon acte, la vida
Comensa à desrollar;
Y en el tercer, s'hòmo lòco
D'amor, ja fa desbarats.

Y allò que se diu conciença
No s'atura de gratá,
Fins que s'arrepentiment
Li fa confessá els pecats.

Llavò vé es quart acté y s'hòmo
Ja está de plers ben cansat,
Y en llòch d'amor à s'atlòta
Sòls té amor à lo daurat.

Ses ambicions y s'orgullo
El vénen à dominá,
Y se fa amich des bons tròssos
Y es per escambrins trempat.

En es quint, devés sa cara
S'atreveixan à guaytà
Ses rues, y el pòbre véy
Còm una calsa es desfá.

Vé Na Faresta; el s'en dú
Al altre mon à vaumá;
Y des drama de la vida
Vat'aquí es gran desenlás.

Es cinch actes de la vida
Vos he dit ara, ignorants;
Anau alèrta à Na Flaca
Que no vos tròb descuydats.

UN FULANO.

XEREMIADES.

S'Institut provincial va celebrá diumenge passat s'apertura des séu curs acadèmic y distribució de prèmis de s'antèriò, havent estada invitats à n'aquests actes solemnes p'es séu dignísim directó el seño Don Francesch Manuèl de los Herreros, tots es Redactòs des nòstro setmanari.

Li enviam les gracies amb desitjos de qu'ets alumnos s'aprofiten y sian tots bons atlòts y aplicats.

Don Llacinto Feliu mos ha convidat amb molta d'atenció per assistí, juntament amb ses señores que vulguem acompanyarhí, à sa solemne inauguració des pròxim curs de s'*Escòla Mercantil de Mallorca*, que tan bons resultats está donant y que tan millorada se presenta enguañy. Li donam les gracies més expressives y sentim que feynes més precises mos impedeixcan s'assistirhí.

Hem rebut un escrit de Don Tòni Mascaró, metge establí à Lisboa, que

parla à favor des metges espanhòls y lo poch considerats que son entre es portugueses. Trobam que té molta de rahó en tot quant diu, y no duptam qu'es nòstro govèrn farà lo que deü perque ses còses vajan p'es camí regulá.

S' Ajuntament de Pollensa ha escoltat sa xeremiada d'es penúltim número d'es nòstro setmanari, y ha subjectat à ses ordenances de la vila ses construccions que parexian privilegiades. Amb axò ha donat una pròva de sa justícia que l'anima en tots ets séus actes, y una mòstra de que té sa conciença exacta y un caràcte fèrm per no aturarsè en barres quant se tracta de passá sa rasadora igual per tots. Que segueixca sempre per aquest camí de sa justícia y que cont amb nòltros que no volem mes que justícia, veritat y ses màns nètes.

El Seño Ecònomo de Sant Miquèl ha estat aplaudit amb justícia p'es periòdichs de Palma per s'acertada restauració de sa porta principal d'aquest temple. Nòltros també l'aplaudim, y li donam les gracies perque ha ateses ses nòstres indicacions, fent un altre millora de molta utilitat que passa desapercibuda per tothom y que salvaria la vida à moltíssimes de persones, en cas d'un incendi ó d'una alarma dins s'Iglesia, en dies de gran concurrènci. Mos referim à que ses portes de s'escansell, qu'abans s'obrían solament cap en dins, ara s'òbrin en tots vents, y sa pressa mateixa les òbri per defora en lloch de tancarhès còm succedia abans y còm succeyeix amb moltes de portes d'iglesies, que convendria adoptassen aquesta millora previsor y salvadora.

Diuen qu'un torreó de La Seu está per caure. No hey ha tal còsa, estimats lectors de L'IGNORANCIA. Segons noticies no es més qu'una flòr d'aquell torreó que n'ha passat s'estiu per demunt y s'es mostiada.

Qui está mes mostihí qu'aquesta flòr es s' Ajuntament qu'ha declarada sa rubina, y segons diuen, de ses 35 ó 40 pedres que l'compònen, ja n'han caygudes dues aquesta setmana.

¿Tan pòbre está sa Societat des Gas que no tenga una dotzena de fanals de reserva per quant haja d'adobá ó fé nets ets altres qu'hey ha posats?

Dimars n'hi havia bastants dins Ciutat que cremavan sense fanal, esposats à que los apagás una bufada de vent, y à que'n lloch de doná claró à n'es transeunts y vecins los entabanás de pudó.

Pareix qu'hey ha un Balle devés Llo-

seta que no sab parlá massa bé à ses señoretas. Li recomanám més amabilitat y bons mòdos.

Per devant es portal de sa parròquia de Manacò no'n deixan passá carros perque diuen qu'aquell carré está consagrat y no'n pòt passá bestia. ¿Y ets atlots que tot lo dia hey jugar à la pilota no'l desconsagran?

¿Per que'n lloch de fé crits y renou devant es portal de l'Iglesia, destorbant els qui hey resan dedins, no van à jugá dins es piloté? Bé que tota la vila heu es un piloté, y son poch es qui s'alliberan de pilotades.

Suposám qu'axò heu saben ses autoridats manacorines.

A n'es carré del Sant Cristó, à una botiga d'argenté mòstran dos cuadros de capsal de llit que son dues alhaques precioses. Anaulos à veure.

Conversació dins s'estació de Palma.

—¿Quant tornes de Felanitx?

—Dissapte decapvespre.

—Ydò jò amb so tren de les dues te sortiré à camí fins à Manacò.

—No fasses tal cosa.

—¿Y per que?

—Perque abans d'arribá dins s'estació d'aquesta vila, me veuries passá amb so derré tren que tú ja no podries prendre.

—Ydò, m'aturaré à Petra.

—Tampòch. Moltes vegades es de Manacò espera à n'aquesta estació que pas es tren que puja, y si fos axí també t'enduries xasco.

—Ydò no'm mouré de Palma.

—Es lo milló que pòts fé.

COVERBOS.

Dins un cotxo de segona classe s'altre dia baxava un pagès cap à Ciutat que duya una cròssa rara. Era una caña y ses rès tenían sa forma d'un cap amb dues oreyes gròsses. Un señó la se mirava y va repará qu'era una pipa, y ahont n'hi podian fumá sèt. Es pagès hey posá tabach y se posá à fumá. Tothom el se mirava.

—Pagès, vos fumau ben descansat, (li digué un passatgé).

—Señó, (respongué,) sempre he sentit à dí que per está bé s'es mesté fumá amb pipa. Y còm jò vuy está bé y que hey estigan es méus amichs y parents, he fét aquesta pipa amb sèt canons, y axí tots fumam amb pipa.

gut quatre infants deya à un cuñat séu: —Mira, Bernat; estim molt ets infants perque Deu los m'envia, però tròp que tú, que fa es mateix temps qu'ets casat y no n'has tengut cap, encara estás molt milló que jò.

—Vas errat, Jordiet; jò donaria molt per tenirne un; y en tant es axí que fas contes d'anarme'n amb sa méua señora à prendre es bañs de la Mare de Deu de Lourdes, que segons indicis fa molts de miracles, perque m'en envihi un.

—Ydò jò som al revés. Fa molta estona qu'estich cercant una Mare de Deu que fassa es miracle de no tenirne, perque tròp que'l Bòn-Jesus los m'envia massa espessos.

¿Qu'es de veritat que may estam contents amb lo que Deu fá!

Un capitá s'axecá un dia molt incomodat, cridá es séu assistent y exclamá:

—¿Diguem... imbècil! ¿Per que no m'has despertat à s'hora que te vatx encarregá ahí vespre?

—Perqu'estava vostè dormint y no l'he volgut molestá.

EPIGRAMES.

TRADUCCIÓ.

Es magre Tomás Marsá
Li digué à Dona Vicenta:

—Vuy prende sa Revalenta

Perque desitx engreixá.

Y faltant à tot decòro

Li respongué:—¿Ay, Tomás!

Si et cases amb mí vorás,

Còm prest estás còm un tòro.

ENCARNACIÓ.

—Digués, Tomeu: ¿y d'hont vens?

(Vaitx preguntá fá pòchs dies

A un que sòl empleá es temps.

Tan sòls amb fé tonteries.)

—Are vench d'encarná un Cristo.

—¿Que serás L'Esperit Sant?

Encara que't donis pisto

No te creya hòmo per tant.

E.

CRIDES.

Se fá present à n'es públich qu'à s'Administració de L'IGNORANCIA hey ha de venta es segon tom à rahó de 20 reals ò 5 pessetes sense encuaderná y à rahó de 26 reals ò 6 pessetes y mitja, encuadernat.

De part de s'Administradó d'aquest periòdich avisam à tots es suscriptós de Ciutat y de la pagesia qu'amb aquest número comensa un trimestre nou de suscripció.

El Times Español.—Diari mercantil, industrial, de notícies y de anuncis. Prèus de suscripció: à Sevilla 2 pessetes per mes, à sa península 2'25, à s'estrangé 2'50. S'administració es à Sevilla, carré d'O-Donnell, n.º 22.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—No t'assustes de còses petites.
SEMBLANSES.—1. En que passa aviat.
2. En qu'es salada.
3. En que no hey ha cap hòmo viu qu'hey haja estat may.
4. En que té peu.

TRIANGUL.—Coixet-Coixa-Coix-Coy-Cò-C.

XARADA.—Ca-ra-gòl.

CAVILACIÓ.—Bonel.

FUGA.—Sa malaltia més assustadora es sa contagiosa.

ENDEVINAYA.—Un quinqué encès.

GEROGLIFICH.

ES - O I 3

C S llesca llesca

EN PEPIN.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un onso à una baldufa?

2. ¿Y una figuera à un potecari?

3. ¿Y un llibre à una americana?

4. ¿Y un carro à una cadira?

EN JUSEPÍ.

TRIANGUL DE PARAULES.

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, s'ofici des mèu padrinet; sa 2.ª, lo que jò fas; sa 3.ª, lo que té sa méua fiya modista; sa 4.ª, una paraula castellana; sa 5.ª, una desaprovació; y sa 6.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

CAVILACIÓ.

ROMA

Compondre amb aquestes lletres un llinatge mallorquí.

UN PETISCURRIS.

FUGA DE CONSONANTS.

.E...E. E. .E. .O.. .E..E.A .E..A

DOS DIMENIS.

ENDEVINAYA.

De dia estich à n'es sòl

Y de nit à sa frescò.

Lo únich qu'à mí me dòl,

Es que me deixin totsòl

Quant es fuyta sa caló;

A no essè qu'un companó

Venga, y crit es séu amó

Y ella me dona consòl.

EN JUSEPÍ

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

A ros.—Lo séu es ben dessustat y per ara no hey pòt aná. Veurem de posarhi una mica de salsa.

7 OCTUBRE DE 1882

Estampa d'En Pere J. Gelabert.

Un casat de quatre anys qu'havia ten-